

Det red en rövare i snårig skog
Han sårad flydde, blödande nog
Med knektar på jakt, hack i häl
Över fornrösåsen, den kände han väl

Då mörkret tog en skepnad stor
De brakade i berget där jättar bor
Allting då skett enligt rövarens plan
Över åsen man rider bara om ban

Jätten bjöd, när han stigit ur sin kummel
På faslig död, de väckt ett forntidsväsen
Marken låg röd, när gryningen nalkats
Där människoson krossats av rösets kung

Då hörde han skriken ur kneckters trut
På backen de mötte ett långsamt slut
Tjuven han rymde med blekvitt hår
Men aldrig han mera till åsen går

I natten de må vandra som rösens gäst
Rövarens hingst nedför stigen hastar

Jätten bjöd, när han stigit ur sin kummel
På faslig död, de väckt ett forntidsväsen
Marken låg röd, när gryningen nalkats
Där människoson krossats av rösets kung

Tjuven han rymde med blekvitt hår
Men aldrig han mera till åsen går